

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 8.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Kormányzó Urunk 75-ik születésnapjára . . .

*Magyar lelkemnek mély hódolatával
Köszöntő dalra csendül most a szám
S Kormányzó Urunk születése napját,
Ünnepli buzgón népem és hazám.*

*Feléje száll ma szelid köszöntésünk,
S imát mond Ézte hálás nemzete,
Hogy tartsa Őt meg Istenünk e honnak
És legyen áldott, szép az élete.*

*Vezesse népét biztos győzelemre,
Muzdijon mindég bölcs és tetterős,
Éljen hát soká a mi jó Kormányzónk;
Dicső Urunk, az „Ottantói hős”!*

HEGEDÜS MENYHÉRT

Testet öltött eszmék.

Ideák, eszmék, értékek: *szellemi valóságok*, nem anyagiak. Hogy a földi életben láthatók legyenek, földi közösség részére tevékenységet tudjanak kifejteni: földi közegbe, anyagba, *testbe kell költözködniök*. A *gondolat* pl. szellemi való. Hogy bennünk megnyilvánulhasson, tevékenységet folytathasson, az agykéreg sejtjeire s ennek idegfónálynulványaira van szüksége. A *bátorság* szellemi való. Hogy láthatóvá legyen, tevékenykedni tudjon, be kell költözködni egy emberbe, testet kell öltenie a bátor harcosban. A *szeretet* érték, szellemi való. Hogy azonban láthatóvá váljék a földi világban s ott tevékenységével boldogítson, testet kell öltenie, testbe költöznie. *Valakinek* a szeretetet hordoznia kell, *valakinek* szeretni kell, hogy akit szeret, az láthassa, érezhesse ezt a szeretetet.

A *legényegyleti életforma* is szellemi valóság. Hogy láthatóvá tegyen, hatékony tevékenységű legyen, valakiben testet kell öltenie. Ennek a valakinek beszédén, cselekedetein, viselkedésén ütközik aztán ki a legényegyleti életforma, lesz az egyleti közösség előtt és az egész világ előtt tapasztalható gyakorlati eredményeket szülő. A *legényegylet* csak cím, papírosra leírt mondat vagy egy táblára írt mondat kiakasztva egy ház falára, mely belül vagy egészen üres, elhagyatott, vagy csak kedvetlenül teng-leng benne egy-két elkeseredett, minden közösségből kiesett ember. A legényegyleti szellemi valónak *be kell törni* a legényegylet egy-egy emberébe, tagjába, elnökébe, dékánjába, gondnokába. Ezek közül egyben vagy többen meg kell testesülnie, meg kell valósulnia és bennük és általuk életet költöztetni az egyesületbe, virágba borítani azt és termőképesé tenni gondol.

A hazafiság, *hazaszeretet* eszme, gondolat, érték. Hogy lássam, követésére buzduljak, megjelenésén vigasztalódjam, tevékenységének hatását érezzem, a hazaszeretet eszméjének *valakiben testet öltetni kell*, benne és általa a világban megvalósulni. A testbe költözött, — megvalósult, test által tevékenykedő hazaszeretet egyedül haza-szolgálat, hazamentés, haza-gazdagítás, nemzet-vezetés.

Főmértősgű Kormányzó Urunk születése napján ezzel a gondolattal fordulunk feléje. A hazaszeretet szent eszméjének gyönyörű megvalósulását, élénk állását, ideális hordozóját látjuk Benne. De nemcsak látjuk, de hódolattal tiszteljük, meleg szívvel szeretjük és lelkes elszántsággal követésére buzdulunk.

Krisztussal az örök élet útján

Legényegyleti családunkat súlyos csapás érte. Két legényegyleti elnök-anya költözött el az élők sorából. *Dr. Kalmár István* szalézi rendi igazgató, a gyulai egyletünk több éven át volt elnöke, május 27-én hosszas szenvedés után meghalt. *Dr. Juhász Márton* hittanár, a szentesi egyletünk elnöke pedig pár napos súlyos betegség után június 2-án hagyott itt bennünket.

Dr. Kalmár István elnök-anya több évig vezette a gyulai egyletünket, a szalézi rendházban adott helyet a legényegylet számára s majd pedig szép legényegyleti otthont szerzett fiai számára. *Szíviügye volt a legényegyleti gondolat megvalósítása.* Fiatalos lelkülettel állandóan kezdeményezett, lelkesített és dolgozott. Közvetlen kapcsolata volt a reábizott ifjakkal. Az atya és a fiú viszony fejlődött ki az elnök-anya és a legények között. *Valósággal összeforrt fiaival* s innen van az, hogy amikor az Intézet ügyei és sok más reánehazetett munka miatt a mult esztendőben Magyar István szalézi atyának adta át a legényegylet vezetését, csak névleg vált meg az egylettől. Szabad idejét, azaz kevés pihenési idejét fiai számára áldozta. A tavasszal, amikor gyilkos kór támadta meg szervezetét, a gyulai legények szinte egymásnak adták a kilincset, látogatták, imádkoztak érte s folyton aggódva érdeklődtek utána. Gyula városához 7 km-re fekvő szanatóriumba is ki-járták fiai az elnök-atyához s aggódva vették körül betegágyát.

Május 29-én a gyulai anya-templomból temették a 36 éves elnök-atyát, kinek koporsóját a hatalmas tömeg gyászoló közönség első soraiban az általa annyira kedvelt és szeretett legényegyleti fiai vették körül. Koszorút helyeztek ravatalára s fekete gyászszal bevont zászlajuk alatt kísérték ki utolsó útjára.

Dr. Juhász Márton hittanár a szentesi egyletünk kitűnő ügyvezető elnöke 33 éves korában hagyott itt bennünket. *Szinte páratlan volt az a hatalmas munka, amelyet a legényegyleti program megvalósításáért végzett.* Őszintén szerette az Istentől reá bízott legényegyleti fiai. Bizonyította azt a tény is, hogy ha egyletéből fiúk katonának vonultak be, nyári üdülését, vagy akár betegszabadságát is megszakította, hogy atyai utavalóval ellássa. Volt alkalom, amikor egy legényegyleti kirándulás miatt messze Felvidékről jött haza, hogy fiaival együtt lehessen. Hogy őszintén és nagyon szerette fiai, misem bizonyította jobban, mint az a tény, hogy amikor halálos ágya felé közeledtek fiai, így hívogatta őket közelebb: „*Olyan jó azok között lenni, akiket szerettek. Jöjjetek közelebb!*”. Halála előtt néhány nappal még rendezte a Szentesen tartandó Eucharisztikus napok előkészítő munkáját. A betegágyából is intéz-

kedett, tanácsokat adott és eligazított. Az annyira szeretett legényegyleti fiai szinte egymásnak adták a hírt s könnyes szemekkel ujságolták egymásnak, hogy a jó elnök-anya állapota válságosra fordult s június 2-án este fél 8 óraker pedig mély megrendüléssel vették tudomásul, hogy elnök-atyjuk nincs többé. Valamennyi legényegyleti tag belsőleg és külsőleg egyaránt mélyen gyászolta az elnököt. Valamennyi fiú gyászszalagot tett fel és erre tüzte fel legényegyleti jelvényét.

Dr. Juhász Márton a plebénia templomból az egész város mély részvétele mellett temették el. A megye és a város hatósága is megjelent. Ott volt a kerületi papság, valamennyi iskola növendékei és tanári kara, valamint többezerre tehető gyászoló hívó. A legényegylet teljes számmal vonult ki zászló alatt s Dobrai János dékán mondott mélyen megindult szívből jövő búcsú szavakat.

Megható volt az a tény is, hogy a temetés napján este 6 óraker érkezett Szentesre az Eucharisztikus napok alkalmából *dr. Pétery József megyéspüspök*, s amikor a püspökfogadási szertartást elvégezték, elsőnek a temetőbe ment ki, rózsacsokrot helyezett a temető kápolnájában lévő *Juhász Márton* dr. sírjára és hosszasan imádkozott *kedvelt papjáért*.

Szentesen tartott nagyszabású Eucharisztikus napok alkalmából a környékből hét helyről jöttek össze nagyszámban a legényegyleti vezetők és tagok, akik vasárnap *dr. Lancz Kálmán* püspöki káplán részvételével gyűlést tartottak s itt *Fábián Ferenc* délkerületi titkár hosszabb beszédben emlékezett meg *dr. Juhász Márton* elnök-atyáról és *Marós János* tanácsos-plebános előtt pedig a legényegyleti nagy család mélyeséges együttérzését tolmácsolta.

Dr. Orel Géza:

A tanoncélet kapujában

Dr. Orel Géza főigazgató úr könyvecskéje útmutató nemcsak a hivatástkereső gyerekek számára, hanem hasznos mindazoknak, akikhez az ipari pályára készülő fiatal gyerekek tanácsért fordulnak. Nagy hozzáértéssel és szeretettel mutatja meg az ipari pálya elején álló fiúknak az egyes mesterségek követelményeit és azt is, hogy az majd a kész mesternek mit tud nyújtani. Ha a tanoncok majd ennek — és hisszük, még több ilyen jó, sőt bizonyos szempontból nélkülözhetetlen — könyvecskének alapján választják ki mesterségüket, akkor azt nemcsak robotnak fogják tekinteni, hanem szeretni is fogják. *Ilyen tanoncokból lesznek később a Legényegyletnek szülárd oszlopai, mint segítők, akik 100%-ig valóra tudják váltani Kolping atyánk programját:* „Az ember mindenben nem lehet mester, de egyben hőkéletes mesternek kell lennie: saját szakmájában, hivatásában!”

Vezető akarsz lenni?

Végezd el a Csepreghy akadémiát

Tisza-Polgár

Minden anyagi vagy szellemi élet, létező Istenben, az Abszolút Szellemben bírja létének okát. Minden anyagi vagy szellemi élet először Isten ismeretében, gondolatában van s azután teremtfői tevékenységével, akaratával a szellemi vagy anyagi világban megvalósul.

A *legényegyleti életforma* — ahogy az első oldalon már beszéltünk róla — szintén lét, még pedig *szellemi lét*. Földi, anyagi életünkben akkor valósul meg, ha oda betörvén valakiben *testet ölthet*, láthatóvá lehet, valakinek kezével, lábával, szavával, mosolyával tevékenykedhet.

Mikor a *szellem* betör az anyagi világba, a természetbe, az mindig *forradalmat* jelent. A szellem csupa cselekvés. Ahol tehát megjelenik, csupa cselekvés, csupa kikezdés, csupa tevékenység történik. Megjelenése valami ujjat jelent, mindig a világ számára.

Tisza-Polgáron voltam vasárnap házatávon. Ott jártak ezek a gondolatok ezemben, amíg az egyelet kiváló titkára az egyelet eddigi történetéről beszámolt. Volt egyszer ott egy káplán: *főt. Szép István*. Legényegyleti életforma, a legényegyleti gondolat szellemi valója betört Szép Istvánba, testet öltött benne, agysejtjein, szaván, mosolyán tevékenykedni kezdett, forradalmat teremtett körülötte, új dolgot hozott be és valósított meg: a Katolikus Legényegyletet. Nemsokára elhelyezték. — Az eszmehordozó eltűnt. A tagokban kikeltett áramerősség lassan-lassan vesztett erejéből, míg végre a Szép-féle rezgések, hullámzások lassan egészen elsimultak. Most már csak annyi élet volt az egyeletben, amennyiben régi és új eszmehordozók még voltak, amennyit a legényegylet eszméje ezeken keresztül gyakorlatban megvalósítani tudott. Budapestről, a központi házból hazaköltözött *Léka Endre* barátunk. Pesten kápolnáknak jóideje sekrestyés volt. Krisztus közelében élt. A Krisztushoz való hűség teszt öltött benne, megtanulta, hogy esznye, értékszolgálat az igazi emberi élet célja, tartalma és boldogsága. És hazatérve, otthon tovább szolgálta a legényegyleti életformát, legényegyleti gondolat értékét e kiváló szellemi értéket és Krisztustól annyi eredménnyel megáldott értéket. A régiek mellett ő volt mostanáig a legényegyleti gondolat emberi hordozója és megvalósítója.

Most újra betört a legényegyleti szellem, újra testet öltött *Tóth Istvánban*, a mostani ügyvezető elnökben. Alig egy-két hónapja foglalta el elnöki állását s mégis forradalmi tevékenység költözött az egyeletbe. Csupa élet, csupa tevékenység, szebbnél-szebb tervek, kikezdések, elindulások, de *eredmények* is egyúttal. Dékánok sűrűnnek-forognak, tanítók szeretettel buzgólkodnak, áldoznak, tagok lelkesednek, pártoló tagok, védnökök anyagi áldozatokat hoznak és *házat vesznek!* Ime, ahol a szellem megjelenik, megújul a föld színe. A példa terjedjen szerte az országban, követésére buzduljanak. A *legényegyleti szellem* törjön be minél több testbe, teremjen minél több áldást, gyujtsen minél több világságot ebbe az elfeketedett, sötétbe merült világba.

És akadjanak *plébánosok*, *prépostok* és *apátok*, akik fiataljainknak ezen szellembeöltözését szeretettel figyelik, atyai gondossággal őrizik, bölcsességgel támogatják. Ugy, ahogy Tisza-Polgár prépost

plébánosa: *dr. Kiss Péter* csinálta és csirálja. Amikor káplánja lelkes tevékenysége alátámasztásra szorult, ő volt az első, aki segítségére sietett és a gyönyörű gondolatok megvalósulását elősegítette: amikor a házvételhez szükséges összeg *első ezer pengőjét* a sajátjából az asztalra tette.

Nem vész el az egyelet, hol ilyen eleven lélek él és tevékenykedhet!

Mikola György dékán, Sátoraljauhely :

Van-e szükségünk önképzésre?

Ma a jelszavak viharában, a háború közepette az élet száguldvá rohan és mi fiatalok, most éljük ifjú éveinket. A háború megköveteli a *teljes odaadó hűséget*, és kötelességet. Nincs idő és kedv a gondtalan szórakozásra, egy furcsa lehangoltság üldöz bennünket. Kötelességeink vannak és örülünk, ha egy rövid időre szabadok lehetünk. Fiatal, lángoló szívvel megyünk a szórakozásaink után és szinte öntudatlanul, csupán az ösztönünkre hallgatva, rohanunk a bizonytalanság felé. Nincs nyugtunk, nincs megállásunk. Ide-oda megyünk és mindig ott éreznek magunkat a legjobban, ahol éppen nem vagyunk. Ez a mi életünk, így csináljuk mi, de a nagy bizonytalanságban térjünk magunkhoz és csak egy rövid ideig vegyük komolyan az életet.

A mai ifjúságnak nem valami gyönyörű élete van. Bár a törvények nem engedik a dolgozókat kiuzsorázni, s mégis nyugtalanul telik el a szabadidő. Az iparos tanulóknak talán kevés is a munkában eltöltött idő. A levente foglalkozás, az iparosiskola sok órát elvesz. De ezek ellen nem lehet kifogásunk. A saját érdekünkön keresztül a *nemzet érdeke is megkívánja*, hogy a jövő nemzedék ifjúsága megfelelő nevelésben részesüljön. Mély hódolattal hajlunk meg e nemes intézkedések előtt, de ugyanakkor felhívjuk a jövő iparos nemzedéket a munkaidőből elvett óráknak a pótlására.

Az élet csak akkor unalmas, ha a szabadidőnket henyélessel töltjük. Az ifjú évek gyorsan elmúlnak, éppen azért azt jól ki kell használni, de nem úgy értve, hogy a jövőre nem gondolva, csak a jelennek élünk és sok esetben az egészségünket nem kímélve tesszük tönkre magunkat. A jelent csakis úgy használjuk ki, hogy az a jövőnkre nézve hasznos legyen.

Legényegyletünkben sokszor hallhattuk az önképzésre való buzditást. Egyes tagtársaink mosolyogtak, ha valami előadásra kértük fel őket és fölényesen kijelentették, hogy arra nekik nincs semmi szükségük. A kiváló szakmai tudás is kevés, ha nincs meg hozzá a kellő szellemi képzettség. A több oldalú önképzés fontosságára egy szerény példát említek meg: Legutóbb a szobafestő és mázólo mesterek érdekei megvédésére megalakították a szakcsoporthat. Az alakuló gyűlésen csupa hangoskodó emberek jelentek meg. Üresebbnél-üresebb felszólalások hangzottak el. Végül mégis némileg megértették egymást és megválasztották a szakcsoporthat tisztikarát. Többek között az ügyvezetéssel az egyik lehangosabb fiatal mestert bízták meg. Mivel őt gondolták a legalkalmasabbnak, így a jegyzői teendőkkel is meg-

bízták. Másnap felkeresett az illető mester úr és ékes szólásával előadta, tekintettel arra, hogy én járok a legényegyletbe és sok gyűlésen vettem már részt, hát bizonyára értek a jegyzőkönyv megszerkesztéséhez is, éppen ezért nagyon kér, hogy segítsék néki a tegnapi gyűlésük tárgyát és határozatát írásba foglalni. A felkérésnek eleget tettem, de nagy sajnálatot éreztem, hogy a mesterségem egyik kiváló emberének, fogalma sincs az ügyek vezetéséről. Nagy nehezen elmagyarázta, hogy tulajdonképpen miről is volt ott szó. Az elbcszélése szerint az egyik mester ember volt a szervezés értelmi szerzője és természetesen őt tüntettem fel a gyűlés vezetőjének. A sok felszólamlásokból a lényegesebbeket írásba foglaltam és szerintem egy elfogadható formába öntöttem az elhangzott szavakat. Mikor készen voltam, akkor tudtam meg, hogy a jegyzőkönyvet fontosságánál fogva a felsőbb iparihatósághoz is fel kell terjeszteni.

A búcsúzásnál figyelmébe ajánlottam a mesternek, hogy máskor ha tartanak valami gyűlést, akkor tartsanak valami rendszert is a gyűlésen és ne csak értelmetlenül kiabáljanak össze-vissza.

Másnap hallottam, hogy féltékenyen lebírálták a jegyzőkönyvet, mert a gyűlésnek nem is volt vezetője. — Ime csak egy példa, hogy igenis *szükségünk van az önképzésre*. Egy iparosnak, egy kereskedőnek *mindenhez kell érteni*, nehogy az életben meglepetés érje. A szaktudást a műhelyben vagy az üzletben szerezzük meg, de a *szellemi továbbképzés legalkalmasabb helye a legényegylet*. Természetes, csak akkor, ha tevékeny munkát végzünk. Nézzünk szíjjel az országunkban, találunk olyan egyesületet, melynek az a célja, hogy kiváló iparost, kereskedőt vagy más közéleti férfit neveljen. Kolping atyánknak tudta, hogy mire kell nevelni a fiatal munkásságot. Nem szép szavakkal kell őket ámítani és örökké, robotoló munkást nevelni belőlük. Igen, dolgozó embert, de önálló, saját padján kereskedő férfit, aki szorgalmával és tudásával mintaképe lehet a többieknek. Érthető, hogy az ilyen nagy célt sokan nem tudják megérteni, így nem is lehet mindenki önálló mester. Ha a jelszavunk az volna, hogy holnap már dupla fizetést nyújtunk, bizonyára eredményesebb lenne, mintha azt tanácsoljuk, hogy képezzük magunkat minden téren, mert így határozottabban, nagyobb eredményt érhetünk el. A boldogulásunk nem jöhet könnyen, azért meg kell szenvedni, azért harcolni kell, de nem forradalmi jelszavakkal, hanem szellemi és gyakorlati képzettséggel. Ha ezek lesznek a fegyvereink, akkor annak meglesz az eredménye is és mi mint közéleti férfiak haladhatunk az élet útján.

A legényegylet lélekemelő munkát végez. Ha az egylet szelleme szerint élünk, akkor az életünk szebben telik. Megszeretjük az életet, a gondot és a fájdalmat megértéssel fogjuk viselni, és csak arra fognak gondolni, hogy így Krisztussal együtt haladhatok az élet és az örökélet útján. Ezt kell minden legényegyleti ifjúnak az emlékezetébe vésnie és ha e jelmondatot nemcsak mondjuk, hanem cselekedjük is, akkor öröm lesz a munka és legkedvesebb szókozásunk a legényegyleti gyűlések lesznek.

„Csillagok az égbolton.“ Vezérkönyv
Elnököknek nélkülözhetetlen!

Bajtársi szolgálat

Vitézek! Bajtársak! Katonák!

Az első világháborút követő összeomlás *pánik-szerű* hangulatot keltett kormányokban. Mindenki úgy érezte magát, mintha kártyaváron ülne, mely tűzhányó fölé épült. A világorradalom elkerülhetetlenül nyomult volna nyugat felé, ha a marxi büvölettel nem szállt volna szembe egy hirtelen támadt ellentétes hullámvérés: *Mussolini fasizmusa*. Mussolini látta a vezetők szörnyű gyöngeségét, a polgári társadalom önkéntes szétmállását. *Új erőközpontot* próbált tehát teremteni: *forradalmat szervezni a forradalom ellen* és az új felkelés lendületével talpra állítani a roskadozó államhatalmat. Mozgalmának lelket is adott: *a hősi világszemléletben*. Gyakorlatban ez a következőket jelentette: emberhez méltó lértét való küzdelmet csak a háború formájában lehet elképzelni. Valamilyen formában az embernek *a halállal kell szembenéznie*, hogy önmagából *a legnagyobb erőfeszítést* tudja kisajtolni.

Vitézek! Katonák! Bajtársak! Ti ennek a hősi világszemléletnek hősi harcosai voltatok és vagytok! *Ti már szembenéztek a halállal!* S valószínű, legelőbb kifejítették a legnagyobb erőfeszítést, ami embertől csak kitelik. Ez az erőfeszítés egyúttal a legnagyobb értéket is jelenti, amit az ember hazájáért, embertársaiért adhat. Álljatok meg e hősi magaslaton! A magatokból kifejített legnagyobb értékeket ne engedjétek felmorzsolatni! Ne engedjétek, hogy megkörnyézzenek benneteket suttogások, hazugságok, földalatti propaganda, rémlátások, más emberek gyengesége, otthoniak csüggedése,

A hazaszeretet, a hazáért való hősi önfeláldozás, a katonai hűség és becsület, a bajtársi áldozatkészség, a bátorság, becsület a teremtő és számonkérő *Isten örök gondolatai*, tehát örökéletűek s örökértékűek, isteni értékűek. Ha mindenki gyáva, ha mindenki hűtlen, ezek az értékek akkor is igazak, szentek, akkor is isteniek, akkor is *örökértékűek*. Ezt a lelkiületet tehát senki el ne vehesse tőletek! Ha egészen elgyávult kórus lapul is meg körülötletek, próbálja lopkodni értékeket, akkor is szilárdan, felemelt fővel álljatok! Legyetek mindig azok, ahogy a római költő énekel rólatok: Ha az egész világ összeomlik, a romok között is rendületlenül álljuk a vártát!

A történelem azt mutatja, hogy *háborúk* mindig voltak. És, ahogy az embert ismerjük, azt hisszük, hogy ezután is lesznek. *Bele vannak kalkulálva* a világ századaiba. Ók hozzák mindig *egyensúlyba* a balradólt, az elleketlenedett, aljasságba süllyedt világot. A világ lelkiismerete kel föl bennük az istenitagadás és emberárlások ellen. *Minden háború megváltás!* Az elnyomítottak, az anyagiakba préselt megváltása rabtartójuktól, újra szabadságba szárnyalásuk. És a megváltók a vitézek, katonák, bajtársak, kik hűségüket, becsületességüket, hazaszeretetüket, bajtársi szolgálatukat, testük-lelkük minden szépségét és erejét, vérüket és életüket adják oda áldozatul. Ha talán éppen ezért kevés időt élhettek is években, mégis kiteljesítették emberi életüket a legnagyobb tökéletesség s méltók a legnagyobb babérra, mit az isteni Megváltó nyujt át nekik.

Vitézek! Bajtársak! Katonák! A hazaszeretet, hazaszolgálat, bátorság, katonabecsület, bajtársi hűség, isteni gondolata, szelleme *benneket öltött testet*, általatos tevékenykedik! Testetek, lelketek kisugárzó erejével védi a hazát, arat győzelmet, szerez bajtársat. Bármilyen formában ólálkodik is körülöttetek a sátát, a *pokol kupui se vegeinek erőt rajtatok!* A gyáva népet elsöprik a tankok acélszörnyei. A bátor, hűséges, hős lélek ereje minden acélt tehetetlené tesz. A *becsületes bátrak az Isten katonái*. S ki olyan erős, mint az Isten?!

Tábori levél

Méltóságos Elnök Ur!

Messze az édes hazától távol, nagyon sok meleg szeretettel gondolok a Méltóságos Elnök Urra! — Olyan jó visszagondolni azokra a szép napokra, melyeket a Legényegyletben, mint családban eltöltöttem. — Már nagyon régen kint vagyok a nagy Oroszföldön s volt alkalmam megismerni gyakorlatban is Marx és Kolping között a különbséget. Ha Marx most feltámadna, — láthatná — hogy mit művelt? — De Kolping Adolf az ő fiatal mesterembereit látja, hogy ének és dolgoznak. Igen, a katolikus legényegylet mindig a gyakorlati életre tanította az ifjúságot. A tiszta és erkölcsös életre, mely egy nagy és gazdag nemzet fundamentuma. — Ennek a hatalmas egyesülésnek sok évtizede gerinces vezetője a méltóságos Elnök úr. S nemcsak vezetője, hanem Atyja is. Ugy érezzük, hogy egyenesen az édesapánk.

Az a vidéki fiú, aki feljön Budapestre s senkije sincs, oltalmat talál a katolikus legényegyletben. Ott egy jóságos atya fogadja, aki minden kérését meghallgatja, az élet útjára tanácsot ad neki és úgy lelkiekben, mint tettekben segítségére van. Nagyon sok fiatal mesterember ennek az intézménynek köszönheti azt, hogy nem züllött el és hogy a szakmájában mester és ott van, ahol most az élet talán sok sok próbán keresztül viszi őt. — Most magamról beszélek! — Jó magam is az egyletben voltam. Mint kis tag kezdtem. A szorgalmas gyűlések látogatása után annyira megszerettem az egyleti életet, a közösséget, a testvériséget, a Krisztus iránti szeretet, hogy agilis rendező lett belőlem. Nagyon sok éjszakákon át rajzolgattam az egylet megmozdulásainak az érdekében. Ezek az éjszakák megtanították velem azt, hogy itt a katonáéknál a nagy küzdelemben az egyletben szerzett tapasztalatok elősegítik a magyarok fegyverét a nagy és dicsőséges győzelemhez. Szeretném minden erőmből kikiabálni, hogy az egész magyar fiatal ifjúság hallja, hogy csak egy nagyon nagy intézmény van az országban s ez a Katolikus Legényegylet. Ezt nem tudja senki ledönteni. Ezt az egyletet a Krisztus védi s ennek olyan fiai vannak, hogy ha kikerülnek az életbe, akkor azokra csak dicsőség vár.

A fronton lévő tagok nevében bátorkodom a Méltóságos elnök Atyánknak megköszönni azokat a fáradságos éjszakákat, melyeket az iparos ifjúság érdekében úgy az egyletben, mint kint az életben, mint képviselő a parlamentben tett. — Köszönöm azokat a jóságos, figyelmeztető szavakat, melyeket az egyleti gyűlések alkalmával hozzánk intézett. Mennyi sok veszélytől megmenekültünk mi ezeknek a tanácsoknak a megfogadásával.

„Isten áldja a tisztességes ipart köszöntéssel!”

Bojár Imre szkv.

FÁBIÁN FERENC délkerületi titkár szövetségi szolgálata

Sokan mondják, hogy háború miatt a legényegyleti élet megakadt s nem tudunk semmit csinálni. Ezzel szemben a délkerületi titkárnak örömdetesen ellentétes tapasztalatai vannak. Annyi életrevaló kezdeményezésre és munkára soha nem volt alkalmom, mint éppen most és hála Istennek, a délkerületben azt tapasztaltam, hogy *ahol a vezetőkkel együtt a tagok a legényegyleti életet s annak örökéletű programját komolyan megvalósítani szándékoznak*, ott még a háborús időben is tudnak tagokat toborozni s azokkal dolgozni, a kezdeményezéseket keresztül vinni. Csak a tavaszi hónapokból álljon néhány eleven példa:

Március 25-én a Gyulai Legényegyletet látogatta meg *Fábián Ferenc* délkerületi titkár. Öröm volt látni azt a testvéri együttest *Magyar István SS. elnök-atyja* körül. Nem volt hetiggyűlés, se tervezet: ünnepély és mégis csodálatosan szép és felejthetetlen délután volt. A pattogósan élénkel legényegyleti induló után Magyar István SS. mondott közvetlen szavakkal megnyitó beszédet. Vázolta a terveket és a megvalósított munkák eredményét. Minden héten összejövünk, gyűlésezünk és tanfolyamokat rendezünk. A szórakozási időt is önképzésre használjuk most fel — mondotta a jó elnök-atyja. — Majd *Fábián Ferenc* délkerületi titkár szólott a fiúkhoz. Több kedves műsorszámmal tették változatosabbá az ünnepnap délutánt. A záróbeszédet Cs. Szabó Imre I. dékán mondotta s lendületes szavakkal tett fogadalmat, hogy a legényegyleti gondolathoz hűek lesznek és oda hatnak, hogy mások is hivei legyenek annak.

Március 28-án, vasárnap, *Magyarbánhegyes* tett ki magáért. Tagavatást és díszgyűlést tartottak. Dél-élt 10 órakor *Kapossy Gyula püspöki tanácsos*, egyházmegyei elnök ünnepi szentmise keretében 60 fiút avatott fel legényegyleti taggá. Ezen az eseményen részt vett az egyházközség testülete és a politikai község előljárósa, a leventék és az iparoskör, valamint a szülők nagyszámban. Déli 12 órakor díszgyűlést tartottak az egyesület székházában, amelyet az egylet atyja, *Szimmeiszer István plébános-elnök* nyitott meg s beszámolt az egyleti székház kibővítéséről, rádió és könyvek beszerzéséről, valamint a sorozatos nemzetnevelő értékes előadás-sorozatáról. *Szalai Sándor* szólalt fel az ifjúság nevében. Az ünnepi beszédet pedig *Kapossy egyházmegyei elnök* mondotta s végül *Fábián Ferenc* délkerületi titkár szólott a fiúkhoz.

*Április 11-én Kiskunmajsa*n jelent meg *Fábián Ferenc*. Ez alkalmából az egylet helyiségében igen nagyszámmal jöttek össze a fiúk, akikhez elsőnek *Rétei Gyula kanonok-plébános* szólott, majd *Fábián Ferenc* mondott nagyobb beszédet. Több felszólalásból kitűnt, hogy itt sem alszik a legényegylet, hanem dolgozik s iparkodik a legényegyleti program által *Kiskunmajsa* ifjúságát több emberré nevelni. A kanonok Ur atyai szeretete és gondoskodása lehetővé teszi a különböző tanfolyamok elvégzését. Megható az a szeretet is, ahogy az egyletet saját maga vezeti s mindannyiszor megjelenik legényegyleti fiai között, ahányszor arra csak szükség van.

Április 18-án Kiskunhalas tartotta a szokásos tavaszi díszgyűlést, amelyen megjelent *Baranyai*

László apát-plébános úr is és a legényegylet iránt érdeklődők nagy számmal. *Bíró László* elnök-atyja a legényegylet fiatalos és mozgékony vezetője köré, szinte csodás módon jönnek még az idősebb tagok is. Az ünnepségek rendezésének nagy mestere *Makai István* fodrászmester, az egylet jegyzője. Zenei tudásával és csodálatos rendezői ötletességével oly szép nívós műsort hozott össze, hogy a legelőkelőbb publikum számára is nagy értéket jelentene. Ennekkari számok, szavalatok s ügyesen megválasztott, komoly tárgyú színdarab tette változatossá a szép műsort. A megnyitó beszédet *Bíró László* elnök mondotta, „Legényegylet programj” címmel pedig *Elő Sándor* dékán tartott előadást. Az alkalmi ünnepi beszédet *Fábián Ferenc* délkerületi titkár mondotta „Legényegyleteink az idők sodrában” címmel. Június 14-én fél 12 órakor ünnepélyes tagavatást s délután 3 órakor pedig családi összejövetelt tartott a Kiskunhalasi Egylet s itt is *Fábián* titkár mondott beszédet. Egyébként a téli programot tanulással, családi összejövetelekkel, ünnepségek rendezésével töltik, a nyári időszakban pedig népes kirándulásokat tartanak. *Elő Sándor* dékán nem hiába volt a „Csepregyhgy Akadémián”.

Április 25—26-át Nagyváradon töltötte *Fábián Ferenc*, hogy a legényegyletben látogatást tegyen. *Tempfli István* dr. egyleti igazgató, *Mogyoróssy Gyózó* egyleti jegyző adott részletes tájékoztatást az egyleti életéről, melyből kitűnik, hogy az idei évben az ének-kulturában és a sportban értek el nagy eredményt a nagyváradiak, de nem maradtak el az ünnevelés terén sem.

Május 8-án Kiskunfélegyházának volt szép napja. Dél előtt 8 órakor zászló alatt vonultak fel az ifjak a templomba, közös szentaldózást végeztek s utána a plébánián lévő egyleti helyiségükben ünnepélyesen helyezték el a Jézus Szíve képet és *Szabó Gyula* I. dékán pedig a Szent Szívnek ajánlotta fel az egyletet és annak minden munkáját. Dél előtt 11 órakor pedig az Iparoskör nagytermében díszgyűlést tartottak *Vedres Béla apát-plébános* elnöklelte mellett. Itt mondotta el *P. Jäger Ottókar SDS. elnök-atyja* az előző számunkban leközölt értékes beszédet. Szép beszédet mondott *Szabó Gyula* I. dékán és *Apró Ferenc* is, akiknek a Csepregyhgy Akadémia elvágzéséről szóló oklevelet az alkalommal adta át *Vedres Apát Ur. Fábián Ferenc* délkerületi titkár hosszabb beszédben szólott az ifjúsághoz. Örömmel láttuk az ipartestület részéről a legényegylet iránti szeretetet, ugyanis hivatalosan képviseltette magát a díszgyűlésen, de megjelent azon a *KLOSZ, D. L.* és a *KIOE* képviselői is.

Május 9-én Szeged-Rókusai egylet ünnepi ülésén vett részt *Fábián Ferenc*, ugyanis ez alkalommal adta át a délkerületi titkár *Lőrincz Józsefnek* a Csepregyhgy Akadémiáról szóló oklevelet. A legényegyleti induló után *Jásszentkúti Márk* elnök-atyja nyitotta meg közvetlen szavakkal a szép gyűlést, majd *Fábián Ferenc* mondott beszédet, utána pedig *Lőrincz József* köszönte meg az oklevelet és tett fogadalmat, hogy amit ott tanult, azt gyakorlatban is megvalósítja. *Vitusz József* világi elnök és *Papp Károly* pártoló tag szólalt még fel.

Május 16-án Zentára látogatott el *Fábián Ferenc*, ahol örömmel tapasztalta, hogy *Lóvey Nándor* és *Hegedüs István* nem hiába voltak a Csepregyhgy Akadémia hallgatói. Állandóan munkálkodnak, hogy

az amúgy is élénk legényegyleti életet még változatosabbá tegyék. A nyári időben sem szünetel a legényegyleti élet, hanem állandóan programot ad tagjainak.

Május 17-én Ujszegeden volt kedves összejövetel, ugyanis *Tóth Jánosnak* és *Savanya Mátyásnak* ekkor adta át a délkerületi titkár a Csepregyhgy Akadémia elvágzéséről szóló oklevelet. *Tóth János* köszönte meg szép beszédben *Fábián* délkerületi titkár lelkesítő szavait és az okmányt.

Május 22-én Bácsalmáson volt szép összejövetel. Este fél 9 órakor népes díszgyűlésen adta át *Fábián Ferenc* délkerületi titkár *Peller Pál* II. dékánnak a Csepregyhgy Akadémia elvágzéséről szóló oklevelet. A megnyitó beszédet *Bíró László* hittanár, elnök-atyja mondotta, majd *Fábián* titkár mondott nagyobb beszédet, melyben az iparos, kereskedő ifjúság feladatait vizsgálta. Az okmányt *Peller Pál* közvetlen szavakkal köszönte meg, majd víg zeneszó mellett táncra perdült a fiatalság. Öröm volt látni az elnök-atyát, amikor a zongora mellé ült s legényegyleti fiai tangóharmónikával vették körül a együttesen zenéltek a táncra. Az egylet világi elnöke, *dr. Székely Sándor* ügyvéd sem marad le a szeretet versenyen, mert állandóan a fiúk között tölti idejét, segít a program keresztülvitelén éppen úgy mint annak kidolgozásán. Valamennyi kiránduláson és vidékre való kiszálláson részt vesz. *Nágl Nándor* I. dékán talpra esett, lendületes, figyelmes ifjúsági vezető, aki rendkívül nagy segítsége az elnök-atyának. Itt valóban egy nagy testvéri közösség uralodik.

23-án reggel a Bácsalmási Legényegylet Jánosalmára rándult át a Napsugár Leányklubbal együtt közel százan. Ezzel a csoporttal utazott Jánosalmára *Fábián Ferenc* délkerületi titkár is. A vasútállomáson a Jánosalmi legényegylet zászló alatt, nagyszámmal várta a kiránduló testvéregyletet. 8 órakor a templomba vonult zászló alatt a fiatalság. *Mihályfi István* elnök-atyja misézett, legényegyleti tagok ministráltak s a legényegylet alelnöke, *Ádám József* tanító ült az orgonánál és a legényegylet énekara énekelte szebbnél-szebb egyházi énekeket. Szentmise után *Terézhalomba* vonult ki a fiatalság, hogy a szép akácós erdőben májusi jókedvben örvendezzen az Isten szabad ege alatt. Dél előtt fél 12 órakor a szabadban nagyszabású ünnepség volt, amely a Jánosalmi Legényegylet gyvegyskara a Szózat és a legényegyleti induló éneklésével vette kezdetét. *Mihály István* elnök-atyja köszöntötte a vendégeket és az ifjúságot s különösképpen a testvéri egység kiépítésének szükségességét juttatta kifejezésre. *Fábián Ferenc* délkerületi titkár vizsgálta a legényegylet célját. Jellemes iparosokat, jó családapákat, Istenföldő magyart és kitűnő közéleti vezetőt akarunk — mondotta a délkerületi titkár, — majd *Herceg István* és *Molnár Sándor* Csepregyhgy Akadémia hallgatóinak átadta az oklevelet. A kitűnő legényegyleti gyvegyskar *Ádám József* tanító, legényegylet világi elnöke vezényletével szebbnél-szebb magyar nótákat adott elő. A felemelő kedves ünnepséget *Herceg István* dékán zárta be s a Magyar Himnusz eléneklésével ért véget. A délután folyamán mókás számokkal szórakoztatta a fiatalság az ekkorra már összesereglett nagyszámú vendégsereget, akik között szépszámmal voltak a Kkhalasi legényegylet tagjai is.

(Folytatjuk.)

EGYESÜLETI ÉLET

BALATONBOGLÁR (Veszprémi egyházm.) — A Balatonboglári Katolikus Legényegylet fúvós zenekarának *kívánsághangversenye*. — Egyleti fúvós zenekarunk hús-vét vasárnapján az új egyházköz-ségi kultúrház nagytermében a beszerződés új orgona javára *kívánsághangversenyt* rendezett. A hangversenyen a zenekar nagy előhaladásról tett tanubizonyoságot. A műsoron szerepeltek a legújabb katonanóták, új katonai indulók, csardáségyvelegek, keringők és különféle táncszámok. A közön-ség mindvégig lelkes hangulathal hallgatta a fiatal zenekar jó játé-kát és szűnni nem akaró tapsok-kal juttatta kifejezésre tetszését és elismerését. Szavالاتok, tréfás monológ és dialóg is élénkítette a műsört. — A kívánsághangverseny 1.100 pengőt jövedelmezett az orgona javára.

EGER. Szeptemberben ismét újult erővel indult meg a munka egyletünkben. Bár hatalmas, két-emeletes székházunkat a katonaság lefoglalta a frontról hazaér-kező sebesült honvédek számára, de tagjaink a legnagyobb örömmel hozták meg ezt az áldozatot és büszkeséggel adták át egylet-ünket e nemes célnak. *Vitéz Su-bik Károly prelátus úr*, mint a multban, most is atyai szereteté-vel és kifogyhatatlan jóságával fölkarolta a nagy Kolping-csalá-dót és az érseki palota középső szárnyában szerzett nekünk he-lyet. Azóta ott folyik a csendes, építő, önképző munka.

Az első gyűlésünkön megválasz-tottuk az új ifjúsági vezetőséget. I. dékán lett *Erős György*, II. dékánok: *Szinok József* és *Mácsai János*. Jegyzők: *Deák Sándor* és *Bartha László*; háznagy: *Tóth Kálmán*; könyvtárosok: *Bobkó Gyula* és *Veres Imre*; pénztári el-lenőrök: *Fürtös Károly* és *Schul-ler Béla*; zászlóvivők: *Bukuli Jó-zsef* és *Berecz Sándor*. A műked-velők vezetője: *Ferenc Rudolf*.

Az Egri Katolikus Legényegy-letnek mester és ifjúsági tagoza-tának összesen 671 tagja van, ide számoltuk a védnök és a pártoló tagokat is.

Ifjúságunk célkitűzése volt ez évben a legkomolyabb önképzés.

A legényestéket minden hétfőn este gazdag műsorral tartjuk meg,

melyeken városunk legkitűnőbb előadói tartanak jellemnevelő, szakismereteket közlő előadáso-kat. Az értékes és szép előadáso-kat nagy érdeklődéssel hallgatják tagjaink. Minden harmadik héten *keskenyfilmes mozielőadások is vannak*, melyeket mindig örömmel néznek végig a fiúk. Az ősz folya-mán még megrendeztük a tánc-tan-folyamunkat

Az ifjúság ez évben is megren-dezte a *billiárd és a szavalóver-senyt*. Az előbbiben *Eröss György*, az utóbbiban *Bobkó Gyula* lett a nyertes. Most folyik még a *ping-pong verseny*. A vezetőség most tűzött ki *két irodalmi pályázatot* s most készülünk egy nagyobb-szabású szónoki versenyre.

A *Kolping Leányegylet is pél-dásan dolgozik*. *Grónay Margit ta-nárnő* vezetése alatt értékes, szép munkát végeznek. A nyár folya-mán megalakult a *Kolping-Nő-egylet is*, melyet szintén *Grónay Margit tanárnő* fáradhatatlan munkásságának köszönhetünk. A leányegylet jelenlegi tagszáma: 68, nőegylet tagjainak száma: 74.

Eddig csak örömeinkről és hala-dásunkról számoltunk be s vé-gére hagytuk büszkeségünkkel egybeolvadt fájdalomunkat. Tag-jaink közül, és pedig a mester-egylet tagjaiból 71, az ifjúsági tagokból 41 teljesít katonai szolgálatot az orosz fronton. Ezenkí-vül még ifjúsági tagjaink közül 44 tényleges katonai szolgálatot teljesítenek idehaza. *Tehát 112 egri legényegyleti tag küzd most kint az orosz hőmezőkön s védi a legszentebb családot: a magyar nemzetet*. Legszebb kötelesség, melyet csak kiróhat rájuk a nem-zet. Büszkék is vagyunk rájuk!

E legszentebb kötelesség telje-sítés közben már 9, a *legnagyobb áldozatot is meghozta és vérük hullásával irták be nevüket a hős magyar honvédek nagy könyvébe*. A legényegylet hálás kegyelettel fényképes albumot készített hős tagjairól, hogy örök, szép példá-juk mindenkor tagjai előtt álljon. Elestett hős tagjaink lelkiüdvéért szentmisét ajánlottunk fel.

Karácsony előtt gyűjtést ren-deztünk tagjaink között, hogy az atya nélkül, kenyérkereső nélkül maradt 9 hadiárvánknak örömet

szerezzünk s gondjaikat némileg eloszlassuk. Összesen 750 pengőt osztottunk ki közöttük. A *Kolping Nőegylet* pedig 19, a *Leányegy-let* pedig 24 gyermeket örvendez-tetett meg meleg ruhával, játé-kokkal és édességekkel.

Csendben dolgozunk s folyat-juk célkitűzéseinket, hogy minél előbb eljőjön a szebb és boldo-gabb magyar jövőndő.

Bobkó Gyula könyvtáros.

PAKS (Kalocsai egyházmegye) Egyletünk ifjúsága a nehéz idők-ben, lecsökkent taglétszámmal folytatta munkáját. Hogy ezen nehéz napokban is eredményes és hasznos munkát értünk el úgy a társadalmi, mint a vallási életben, azt először is *Kauffmann János esperesplébános*, elnök és *Szi-gethy László* ügyv. elnök uraknak köszönhetjük. *Szigethy László* személyében az ifjúságért és az ifjúsággal dolgozó elnökök kapt a egyletünk. Fogt *Sebestyén világi elnökünk* — bár rendkívül fontos szakmai elfoglaltsága van jelen-leg — mindig örömmel és kész-séggel intézte el az egylet ügyeit és a tagok kéréseit. Másodsor, hogy egyletünk most is megállja helyét akár a gyűlések, akár a nyilvánosság előtt való szereplé-sében az, hogy az ifjú tagok lel-kes, összetartó munkát végeznek, melyben nagy segítségül van a most márciusban nagy taglétszá-mal növekvő *Napsugár Egylet*. *Kincses Gyuláné* személyében el-nöknőt választottak, aki azóta vezet a *Napsugár Egylet*. — *Szigethy László* elnök úr husvét-ra megrendezte *Kádár Lajos „Itél az Isten”* című 4 felvonásos orosz tárgyú drámáját, melynek előadá-sával egyletünk nagy sikert ért *A Legényegyleti tagok közül Hasszeg Károly, Szelp József, Cser-halmi László, Feil Mihály, míg a Napsugárkák közül Hertrich Má-ria, Müller Katalin és Usztyán Teréz* tüntek ki nagyszerű játé-kukkal. — *Kárász István I. dékán* tíz évi tagsági és több éves dékán-sági működése után *Pestre költözött*. Ezúton is *Kolping* szeretet-tel kívánjuk, hogy a sok fáradás-gos munka után, melyet Egylet-ünknek áldozott, találja meg az ottani életben boldogulását és jó-vőjének megalapozását.

Szelp József I. dékán.

KIRÁLYERDŐ (Fehér egyhm.)

Leikes munka folyik Csepelsziget ezen erdős telepén, ahol mint a misszióban buzgólkodnak a tizes-lelkű lazarista atyák. Kis fellegvár itt a katolikus legényegylet, melynek igazi atyja Ring Ádám lazarista atya. Nagy szeretettel veszik körül a fiúk és az ő tevékenységén keresztül lendületes életet sikerült létrehozni. Lehmann Imre központi prefektus június 13-án látogatta meg őket és a nagyszerűen sikerült műsoros est keretében ismertette a legényegylet célkitűzéseit. Gáspár Márton I. dékán és Perge József II. dékán lelkes vezetői a fiúknak.

MARCALI (Pécsi egyházm.) A marcali kat. legényegylet *Hősök napján* lélekemelő ünnepséggel adózott a magyar katonának és ezen alkalommal fogadta az egyelet azon katoná tagjait, kik a hadműveleti területről visszatértek.

A hivatalos ünnepi szentmisén testületileg és a bajtársainkkal együtt vettünk részt. Hála imát mondtunk az Istennek szerencsés visszatértükért. Egyben imádkoztunk az elesett és még nem hazatért katonáért.

Mise után a hősök szobránál tisztelegtünk, megkoszorúztuk emlékművüket, mely után zászlónk alatt visszatértünk az egyeletbe.

Dísztermünkben vitéz *Kótay László* t. főhadnagy, az egyelet nevében köszöntötte a visszatért tagtársakat, díszes közönségünk jelenlétében. A visszatértek nevében *Ségly József*, válaszolt.

Az itthonlétők áldozatkészségéből ünnepi ebédet adtunk részükre, közben *Rozsmanit Antal örökös elnök szölt a fiúkhöz*, és köszönte megjelent katonai és polgári hatóságok megítélését, jelenlétét, egyben bejelentette a vezetőség által hozott határozatot, hogy hősi halált halt tagtársunk, *Darvas Ferenc árváját az egyelet gondozásba veszi, illetve örökbe fogadja*. Az elnök bejelentését a jelenlétők mint községünkben az első esetet, lelkes ovációval fogadta.

Tapasztalat alapján ismét meggyőződött sok tag és nem tagja az egyeletnek, hogy az egyelet marcali értelemben is „a legjobbkor a legjobbat” cselekszi.

Juhász László I. dékán.

MINDSZENT (Csanád egyhm.) A mindszenti kat. legényegylet folyó év május hó 25-én tartotta évi közgyűlését, melyen a következő tisztikart választotta meg.

Egyházi elnök *dr. Taraba József*

esperes-plébános, ügyv. elnök *Hegyaljay László* hitoktató.

Világi elnök *Nagyillés Mihály*, alelnök *Rékasy Ferenc*, társelnök *dr. Finta Dezső*, I. dékán *Takács Lajos*, II. dékán *Zsótér István*, titkár *Hevesi Mihály*, háznagy *Erhardt Mihály*, könyvtáros *Bozsó Sándor*, vigalmi biz. elnök *Korom Pál*, pénztáros *Kiss Imre*, pénztár ellenőr *Lantos Mihály*, számvizsgálók *Kiss Mihály*, *Berkei János Mihály József*.

A mult évi rendkívüli viszonyok és nehéz helyzet egyeletünket is megviselte és csak nehéz munkával tudtuk állni a vártát. Egyeletünk egész működése arra irányult, hogy egyeletünk meglévő értékét maradék nélkül átmentsük a háború utáni időre, hogy akkor megindulhassunk egy erőteljes építő munkával és kéz a kézben, együtt masirozunk a szebb és elkövetkező boldog Európa felé.

Takács Lajos I. dékán.

SAKK-ROVAT

5. sz. feladvány:

Bakay B. és Szőghy J. (Bpest).

„Abó underrattetser” 1942.

Ellismerés:

Világos: Ka7, Vb5, Ba5, Bé7, F64, Fh6, Hc5, Hc7, gy:a4, d2, d7. (11.)

Sötét: Kd4, Vh3, Bé8, Fa8, Hé1, Hg3, gy:a3, é6, f5, g2, (11.)

Matt 2 lépésben. Megfejtési határidő: július 10.

A megfejtéseket kérjük Bányai József Pécs 7., Ujhegy II. d-út címre küldeni. A 4. sz. (Ébend) feladvány megfejtése: 1. Bh6! Megfejtést küldtek be: Horváth János (Pécs), Husti János (Dunaszekcső). Hibaigazítás: A júniusi számunkban közölt (A. F. Argüelles) feladványban a világos Király é6-on áll. A jún. rovatukban közölt „Érdekes hadállás” megfejtése: 1. Vh6:++!, Kg8, 2. Vg6:+ Kf8, 3. Bc8:+ Vc8: 4. Vg7+, Ké8, 5. V67 matt. „Igen szép és hatásos vezéraldozat”.

Tanulságos elméleti értékű végjáték. O. Duras, 1902.

Vil. Kb8, Bd2, gy:b6, b7, (4.) Söt.: Ké7, Ba1. (2). Világos indul, 3s nyer.

Megfejtése: 1. Bd6!+, Kd6: 2. Kc8, Bc1+. 3. Kd8 nyer. Ha: 1. Bc1, úgy 2. Bc6!+ Bc6: 3. Ka7! nyer. Igen tanulságos végjáték, melynek megfejtése úgy a versenyjáték mint a kezdő és haladó sakkozóknak élményt jelent!

SAKK-KRÓNIKA.

Első magyar sakkmesterünk Batthány Ferenc volt, aki 1537-ben sikerrel vette fel a küzdelmet az országunkban utazgató hergannoni Olivér Jeromos olasz mestertájszóval.

Bethlen Kata, II. Apaffy Mihály felesége verhetetlen sakkozója volt korának. — Kitűnő sakkozó volt a kalandoséletű Benyovszky Móric gróf.

II. Rákóczi Ferenc is szeretett sakkozni. Sokat játszott a neuhasi jezsuita főnökkel, Zimmerman atyával 1688-ban.

Erkel Ferenc, a nagy magyar zeneszerző, nagy kedvelője volt a királyi játéknak. Sőt elnöke is volt 1888-ig a Pesti Sakkörnek, a legrégibb magyar sakkegyletnek.

Felkérjük az összes magyar kat. leg. egyelet sakkvezetőségét, hogy az egyeletükben folyó bármely sakkversenyről küldjenek híreket, hogy az „Uj Nemesség” sakkrovatában közölhessük. — A feladványok megfejtését is, kérjük minél többen beküldeni.

GRATULÁLUNK! *Kovács Borbála* és *Pető Mátyás* Mezőkövesden házasságot kötöttek.

Tréki Erzsébet és ifj. *Molnár János*, a debreceni gör. kat. legényegylet volt ifj. elnöke, házasságot kötöttek.

Csávlek Erzsébet és *Zalai István* Veszprémben házasságot kötöttek.

Mecseki Zsuzsanna és *Szicszay Eddmér* Budapesten házasságot kötöttek.

Luft Emilia, a bpest-központi Napsugár Kör volt ifj. vezetője és *Fábián János* házasságot kötöttek.

Horváth Kató és *Kecskés László*, a szolnoki Kat. Legényegylet dékánja házasságot kötöttek.

Varajti Margitot eljegyezte ifj. *Krammarics Mihály*, az óbudai kat. legényegylet I. dékánja.

A RAKOSHEGYI Napsugár Leánykör fájdalommal jelenti, jelenti, hogy *Pernyész Valéria* Napsugár testvérünk június hó 7-én visszaadta lelkét Teremtőjének.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 20—22.

Felolós szerkesztő és felolós kiadó: vitéz PINTER JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 41. Telefon: 139—259.